2024(2)THCR

తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉన్నత న్యాయస్థానము, హైదరాబాద్.

సూరేపల్లి నందా, న్యాయమూర్తి

రిట్ పిటిషన్ నెం. 7844 /2016

తీర్పు తేదీ : 03.06.2024

ఎమ్.ఎ. వాహిద్ మరియు ఇతరులు

వర్సెస్

యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఇతరులు

ఉతర్వు:

పిటిషనర్ల తరపున గౌరవ సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ జి. శివ, ప్రతివాది నెం.1 తరపున భారత అసిస్టెంట్ సొలిసిటర్ జనరల్, ప్రతివాది నెం.2, 3 తరపున గౌరవ న్యాయవాది శ్రీమతి తారాశర్మ వాదనలు వినిపించారు.

2. పిటిషనర్లు క్రింది విధంగా అభ్యర్థిస్తూ హైకోర్టును ఆశ్రయించారు.

"...సెర్షియోరారీ రిట్ కు తగిన రిట్ ఉత్తర్వు లేదా ఆదేశాల జారీ కొరకు

(a) కేంద్ర ప్రభుత్వ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్, హైదరాబాద్ I.D 7/2011 లో 24.09.2015 నాటి తీర్పులో, తీర్పుకు సంబంధించిన అన్ని సంబంధిత మరియు అనుసంధానించబడిన రికార్డుల కోరుతూ తేదీ 25.1.2016 ఫైల్ నాటి మెమోరాండం ద్వారా తెలియజేస్తూ దానిని కొట్టివేస్తూ మరియు చట్టబద్ధంగా మనుగడ లేనిది గా పేర్కొంటూ అధికార పరిధిలేనిగా పేర్కొంది.

(b) పర్యవసానంగా, కర్మాగారాల చట్టం యొక్క సెక్షన్ 59 కింద పిటిషనర్లు అర్హత కలిగిన ఓవర్ టైం భత్యం నిరాకరించడంతో మరియు దానికి బదులుగా ప్రత్యేక భత్యం (స్థిర మొత్తం) చెల్లించడంలో ప్రతివాది కర్మాగారం యొక్క చర్యను ఏకపక్షంగా, చట్టవిరుద్ధంగా, అన్యాయంగా, ఉల్లంఘించినట్లు

ప్రకటించమని, కర్మాగారాల చట్టం యొక్క నిబంధనలు మరియు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్స్ 14 మరియు 16 లను ఉల్లంఘించబడిందని పేర్కొన్నారు.

(c) ఫ్యాక్టరీల చట్టంలోని సెక్షన్ 59లోని నిబంధనల ప్రకారం పిటిషనర్ల అర్హత ప్రకారం ఓవర్ టైమ్ కు చెల్లించాల్సిన మొత్తాల బకాయిలను లెక్కించి విడుదల చేయమని ప్రతివాదులను ఆదేశించాలని, సంవత్సరానికి 9 శాతం చొప్పున వడ్డీతో పాటు చెల్లించాల్సిన మొత్తాలు బకాయిపడిన తేదీ నుంచి మరియు చెల్లించాల్సిన వాస్తవ తేదీ వరకు చెల్లించాల్సిన త్రైమాసిక విశ్రాంతితో కలిపి విడుదల చేయాలని ప్రతివాదులను ఆదేశించాలని మరియు అటువంటి ఇతర మరియు తదుపరి ఉత్తర్వులు లేదా ఆదేశాలను జారీ చేయాలని " అభ్యర్థించారు.

3. రికార్డులను పరిశీలించారు.

A) డిప్యూటీ జనరల్ మేనేజర్ (HOD) సెక్యూరిటీ ప్రింటింగ్ ప్రెస్, మింట్ కాంపౌండ్, హైదరాబాద్ వారికి వ్యతిరేకంగా శ్రీ ఎం.ఎ.వాహిద్, మూల్ చంద్ శర్మ మరియు ఇతరులు గ్రేడ్-సి ఉద్యోగులు సెక్యూరిటీ ప్రింటింగ్ ప్రెస్, హైదరాబాద్, వారు దాఖలు చేసిన **I.D.No.35 of 1998,** తేదీ 28.12.1998 నాడు పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్-II, హైదరాబాద్,ఇచ్చిన అవార్డు యొక్క సంబంధిత భాగం ముఖ్యంగా, ఈ క్రింది విధంగా ఉందిః

"ఈ కేసులో ప్రధాన ఉపశమనం కర్మాగారాల చట్టంలోని రెండు నిబంధనలపై ఆధారపడి ఉంది, అనగా, సెక్షన్ 2 (ఎల్) కింద నిర్వచనం ప్రకారం, మరియు పారిశ్రామిక చట్టం సెక్షన్ 59 కింద అందించిన ఓవర్ టైం రేటు ప్రకారం క్లైమెంట్స్ కార్మికులు. కర్మాగారాల చట్టం ఏ ఉద్దేశ్యంతో ఉనికిలోకి వచ్చిందో స్పష్టంగా పేర్కొంటూ పిటిషనర్ల సాక్ష్యాధారాలు మరియు యాజమాన్యాల సాక్ష్యాధారాలతో పోల్చి చూసినప్పుడు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలో నిర్వచించినట్లుగా క్లైమెంట్స్ కార్మికులు కాదని స్పష్టంగా తెలియజేయబడింది, ఎందుకంటే ఈ నిర్వచనం ప్రకారం లేదా కర్మాగారాల చట్టంలో

కార్మికుడికి కేటాయించిన విధులను పరిగణనలోకి తీసుకుంటారు. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం ప్రకారం కొద్దిసేపు కార్మికుడు అనే నిర్వచనం పరిధిలోకి వారిని తీసుకుంటే , వారి జీతంపై ఆంక్షలు విధిస్తారు. వారు అధికారులు అయినా, వారు Rs.1600/- P.M. కంటే తక్కువ జీతం పొందుతున్నట్లయితే వారు కార్మికులు కావచ్చు. కానీ వారు అధికారులు కానప్పటికీ, వారి హోదా అధికారి అని వారు అంగీకరించినప్పటికీ, వారు Rs.1600/- P.M. కంటే పొందుతున్నప్పిటికి మస్దూర్ నుండి ఫోర్ మెన్ వరకు చాలా మందిపై వారి పర్యవేక్షక విధులు ఉంటే, వారు కార్మికులు కాలేరు. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం ఓవర్ టైం గురించి ఎటువంటి అంశము లేదు. రెండవ షెడ్యూల్ సాధారణ ప్రయోజనాలను ప్రస్తావిస్తుంది. ఓవర్ టైమ్ క్లెయిమ్ అనేది ఆనవాయితీగా వచ్చే ప్రయోజనం కాదు. కర్మాగారాల చట్టం పరిధి స్పష్టంగా చిన్న స్థాయి కార్మికుల గురించి వివరిస్తుంది మరియు పిటిషనర్లు కార్మికుడి నిర్వచనంతో సరిపోల్చబడలేదు. అందువల్ల, ఆంక్షలను సవాలు చేసే హక్కు వారికి లేదు.

దీంతో అదే సంస్థల్లోని ఇతర శాఖలకు ఓవర్ టైమ్ జీతాలు ఇస్తున్నారా అనే ప్రశ్న ఉత్పన్నమవుతోంది. O.A. No. 761/88లో బొంబాయిలోని క్యాట్ ఇచ్చిన తీర్పు, ఓవర్ టైమ్ చెల్లింపుల ప్రశ్నకు సంబంధించినదని ప్రతివాది తరపు న్యాయవాది వాదించారు. సూపర్ వైజర్లు రూ.2200/- ప్రాధమిక వేతనాన్ని దాటారు మరియు రూ.2200/- ప్రాధమిక వేతనం యొక్క ఓవర్ టైమ్ చెల్లింపును పరిమితం చేయాలని బెంచ్ ఆదేశించిందని, దీనిని SLP లో సుప్రీంకోర్టు సమర్థించిందని ట్రిబ్యునల్ దృష్టికి తీసుకొచ్చారు. 08.01.1991 తేదీ నాటి మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు తీర్పు, కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులకు సంబంధించి, **జబల్ పూర్ I.O.** సింగిల్ రేటుకు బదులుగా రెట్టింపు రేటుతో ఓవర్ టైమ్ ను రెట్టింపు ధరకు చెల్లించడంపై ప్రశ్నించారు. అయితే ఇవి సీలింగ్ కు సంబంధించిన నిర్ణయాలు కావు. మరో తీర్పులో,I.T నుండి, లేబర్ కోర్ట్, జబల్పూర్ నుండి Rs.751/- వేతన

పరిమితిని దాటిన వ్యక్తులకు రాత్రి పని భత్యం చెల్లింపుకు సంబంధించినది మరియు ఈ కేసులో లేవనెత్తినట్లుగా క్లెయిమ్ చేయలేదు .

ఈ పిటిషనర్లు కార్మికుల కేటగిరీ కిందకు రానందున, బహిష్కరణ ప్రశ్నను పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు.

ఫలితంగా, పిటిషనర్లు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం లేదా కర్మాగారాల చట్టం కిందకు రారని, అందువల్ల వారు G.O. ద్వారా యాజమాన్యం యొక్క చర్యలను సవాలు చేయలేరని మరియు పిటిషనర్లు తదనుగుణంగా ఎటువంటి ఉపశమనం పొందడానికి అర్హులు కాదని తెలియజేబడింది. తదనుగుణనగా సూచనకు సమాధానం ఇవ్వబడింది.

4. <u>W.P.No.18351/1999 తేదీ 04.2023 నాటి ఈ కోర్టు ఉత్తర్వుల యొక్క సంబంధిత భాగం ప్రత్యేకించి ఈ క్రింది విధంగా ఉంది :</u>

"ఇరువైపులా లేవనెత్తిన అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే మరియు రికార్డును పరిశీలిస్తే, పిటిషనర్లు దావా చేసిన ప్రకారం ఓవర్ టైం ప్రయోజనాలకు అర్హులైన కార్మికుల మరియు సంబంధిత ట్రిబ్యునల్ మరియు కోర్టుల ఆదేశాల ప్రకారం అదేవిధంగా నియమించబడిన ఇతర ఉద్యోగులతో సమానంగా ఉన్నారా అనేది పరిశీలనకు వచ్చే ప్రధాన ప్రశ్న.

పైన పేర్కొన్న విధంగా పిటిషనర్లు వివిధ పోస్టులలో పనిచేస్తున్నారనే దానిపై ఎటువంటి వివాదం లేదు మరియు వారు ప్రింటింగ్ ప్రెస్ నిర్వహణతో సంబంధం కలిగి ఉన్నారని అంగీకరిస్తున్నారు. డబ్ల్యుడబ్ల్యు 1, డబ్ల్యుడబ్ల్యు 2 మరియు డబ్ల్యుడబ్ల్యు 3 యొక్క సాక్ష్యాలను చదివినప్పుడు మరియు ప్రతివాది నెం.1, ట్రిబ్యునల్ ఎత్తి చూపిన విధంగా, పిటిషనర్లందరూ సూపర్ వైజర్లుగా పనిచేస్తున్నారని మరియు వారి విధులు ఒకేలా ఉన్నాయని స్పష్టంగా చూపిస్తుంది. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 2(s) నిర్వచించిన నిర్వచనం ప్రకారం, ఒక వ్యక్తి నెలకు రూ.1600/‒ కంటే ఎక్కువ వేతనము అందుకుని,

సూపర్ వైజర్ సామర్థ్యంలో పనిచేస్తే అతను కార్మికుడు కాదు. దాని ప్రకారం , పర్యవేక్షక విభాగంలో పనిచేస్తూ, కేవలం నిర్వహణ విధులు నిర్వర్తిస్తూ నెలకు రూ.1600/- కంటే తక్కువ వేతనం పొందుతున్న వ్యక్తులను ఈ నిర్వచనం నుంచి మినహాయించారనడంలో సందేహం లేదు.

అయితే ఈ కేసులో దాఖలు చేసిన వేతన స్లిప్పుల ప్రకారం పిటిషనర్లకు నెలకు రూ.1600కు పైగా చెల్లిస్తున్నట్లు తెలుస్తోంది. కర్మాగారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 2(L) యొక్క నిర్వచనం ప్రకారం, తయారీ ప్రక్రియ లేదా యంత్రాలు లేదా ప్రాంగణం యొక్క ఏదైనా భాగాన్ని శుభ్రపరచడం మొదలైన వాటితో సంబంధం ఉన్న పని యొక్క అంశం తప్పనిసరిగా ఉంటుంది, అయితే, పిటిషనర్ల తరఫు సాక్ష్యాలు, వారు డిప్యూటీ టెక్నికల్ ఇన్ ఛార్జ్ కు సహాయం చేయవలసి ఉందని మరియు నియామకాలలో సోపానక్రమం ఉందని మరియు తెలియజేసిన విధుల స్వభావంలో పేర్కొన్న వర్గాలలో పిటిషనర్లు, ఎక్కడా లేరని, స్పష్టంగా చూపుతుందని వెల్లడిస్తుంది. క్రింది ట్రిబ్యునల్ మొత్తం సాక్ష్యాధారాలను, వాటి ప్రశంసలను పరిగణనలోకి తీసుకుని చివరికి పిటిషనర్లు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం లేదా కర్మాగారాల చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం కార్మికుల నిర్వచనానికి దగ్గరగా లేరని, ఆ నిబంధనలు మంచి కారణాలతో మద్దతు ఇస్తున్నాయని, అదే వాస్తవం అని తేల్చింది. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం అధికారాలను ఉపయోగించడంలో ఈ కోర్టు భిన్నమైన నిర్ణయానికి రావడం చాలా కష్టం. ఈ అన్వేషణకు మద్దతు ఇచ్చే కారణాలు లేదా అంతిమ అన్వేషణకు ఎటువంటి ఆధారాలు లేదా ఆధారం లేకపోవడం వల్ల బాధపడవు, అందువల్ల దాని వెనుక ఏదైనా వైరుధ్యం ఉందని కూడా చెప్పలేము.

పిటిషనర్లు కోరిన ఇతర అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, సెంట్రల్ అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ట్రిబ్యునల్ బొంబాయి ఫైలుపై O.A.761/1988 లోని ఉత్తర్వుల ప్రకారం ఉద్యోగులకు భత్యం ఇస్తున్నారని, ప్రత్యేక అనుమతి పిటిషన్ను కొట్టివేస్తూ గౌరవ సుప్రీంకోర్టు దీనిని సమర్థించిందని, మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు 8.1.1991 తేదీన ఇచ్చిన తీర్పుపై కూడా ఆధారపడి ఉందని పేర్కొంది. బాంబే, మధ్యప్రదేశ్ కేసులతో

సంబంధం ఉన్న వారితో పోలిస్తే పిటిషనర్ల కేసుకు మధ్య ఈ క్రింది ట్రిబ్యునల్ వ్యత్యాసాన్ని చూపినప్పటికీ, ప్రాథమిక వాస్తవం ఏమిటంటే పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం ట్రిబ్యునల్ ఈ అంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటోంది, ఇందులో కార్మికులు మాత్రమే పాల్గొనగలరు, మరియు ఇతరత్రా కాదు. పిటిషనర్లు కార్మికులు కాదని నిర్ధారణ అయిన తర్వాత, యాదృచ్ఛికంగా లేదా ఇతరత్రా అన్ని ప్రశ్నలను ట్రిబ్యునల్ పరిశీలించి, ఏదైనా ఉపశమనం ఇవ్వవచ్చు.

భారత రాజ్యాంగంలోని 14వ అధికరణం ప్రకారం వివక్ష అనే అంశం కూడా ట్రిబ్యునల్ ముందు పిటిషనర్లకు వర్తించదని, ఈ వివాదాన్ని ప్రస్తావించాలని కోరిన విషయంలో పిటిషనర్లు కార్మికులు కాదని పేర్కొంది. అటువంటి ప్రస్తావన ఉన్న కార్మికులను యోగ్యత ఆధారంగా పరిగణనలోకి తీసుకోగలిగినప్పుడు మాత్రమే అదే విధమైన ప్రయోజనాన్ని ఇవ్వడానికి వీలవుతుంది, కానీ ఇతరత్రా కాదు.

పైన పేర్కొన్న కారణాల దృష్ట్యా, ఈ రిట్ పిటిషన్లో నాకు ఎటువంటి అర్హతలు కనిపించడం లేదు మరియు తదనుగుణంగా రిట్ పిటిషన్ కొట్టివేయబడుతుంది "..

5. <u>ప్రతివాది నెం.2 మరియు 3 దాఖలు చేసిన కౌంటర్ అఫిడవిట్లో,ప్రత్యేకించి, పేరా నెంబరు 4, 5, 7, 8 మరియు 12 ఇక్కడ సంగ్రహించబడ్డాయి:</u>

4. రిట్ పిటిషన్ లో చేసిన వివిధ అంశాలను ప్రస్తావించడానికి ముందు, భారత ప్రభుత్వం, కార్మిక మంత్రిత్వ శాఖ తన ఉత్తర్వుల నెం. ఎల్-16011/01/2011-ఐఆర్ (డియు), తేది 6-2-2012 నాటి ఈ క్రింది వివాదాన్ని తీర్పు కోసం హైదరాబాద్ లోని కేంద్ర ప్రభుత్వ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ కమ్ లేబర్ కోర్టుకు పంపింది:

<u>షెడ్యూల్</u>

" మీడియా విభాగం 2 (1) కింద నిర్వచించిన కార్మికులకు కర్మాగార చట్టం, సెక్షన్ 59 కింద ఓవర్ టైం భత్యం నిరాకరించడం, దానికి బదులుగా వారికి ప్రత్యేక భత్యం ఇవ్వడం అనే అంశం, హైదరాబాద్ సెక్యూరిటీ ప్రింటింగ్ ప్రెస్ యాజమాన్యం తీసుకున్న చర్య సమర్థనీయమేనా? ఈ కార్మికులకు ఎలాంటి ఉపశమనం లభిస్తుంది?

రిఫరెన్స్ అందుకున్న పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ రిఫరెన్స్ I.D.No.7/2011గా సూచనను నమోదు చేసింది. పారిశ్రామిక చట్టంలోని సెక్షన్ 59 ప్రకారం ఓవర్ టైమ్ భత్యం పొందేందుకు తమకు అర్హత ఉందని పేర్కొంటూ రిట్ పిటిషనర్లు, మరో ఐదుగురు దావా వాంగ్మూలం దాఖలు చేశారు. పిటిషనర్ల వాదన చట్టపరంగా గానీ, కేసు వాస్తవాల ఆధారంగా గానీ ఆమోదయోగ్యం కాదని ప్రతివాదులు లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలం దాఖలు చేశారు. 6-2-2012న కేంద్ర ప్రభుత్వం చేసిన ప్రస్తావన లబ్ధిదారులను సూచించలేదు. సూపర్ వైజర్లు, గ్రూప్ – సిలోని అధికారుల కేటగిరీలో పనిచేస్తున్న పిటిషనర్లు సాధారణ పనివేళలకు మించి పనిచేసినందుకు ఓవర్ టైమ్ భత్యం పొందడానికి అనర్హులు. వీరికి నెలవారీ వేతనాలను బట్టి ప్రత్యేక భత్యం చెల్లించబడుతోంది. ఇదే పిటిషనర్లు గతంలో పారిశ్రామిక వివాదాన్ని లేవనెత్తారని, హైదరాబాద్ ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్-2 ఫైలుపై I.D. No. 35 of 1998 గా పేర్కొన్నారని ప్రత్యేకంగా వాదించారు . ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్-2 తన 28-12-1998 తేదీ నాటి తీర్పులో, పిటిషనర్లకు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం కింద లేదా కర్మాగారాల చట్టం కింద వివాదాన్ని లేవనెత్తే అర్హత లేదని, అందువల్ల వారు కర్మాగారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 59 ప్రకారం ఓవర్ టైమ్ భత్యం కోసం దావా వేయలేరని, అందువల్ల పిటిషనర్లు ఎటువంటి ఉపశమనం పొందడానికి అర్హులు కాదని పేర్కొంది.

హైదరాబాద్ లోని పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్-2 ఇచ్చిన తీర్పును W.P. No. 18351 of 1999 లో ఈ గౌరవనీయ న్యాయస్థానంలో సవాలు చేశారు. ఈ గౌరవనీయ న్యాయస్థానం 21-4-2003 తేదీ నాటి

తన ఉత్తర్వుల ద్వారా ఈ తీర్పును సమర్థించింది మరియు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం మరియు కర్మాగారాల చట్టం ప్రకారం నిర్వచించిన విధంగా పిటిషనర్లు కార్మికులు కాదని, అందువల్ల వారు ఎటువంటి ఉపశమనం పొందడానికి అర్హులు కాదని పేర్కొంటూ రిట్ పిటిషన్ను కొట్టివేసింది. పిటిషనర్లు దాఖలు చేసిన 2004 డబ్ల్యూ.ఏ నెంబరు 152, 11-11-2009 తేదీన విచారణకు వచ్చింది. విచారణ సమయంలో, రిట్ పిటిషనర్లు/అప్పీలుదారులు కర్మాగారాల చట్టం కింద తగిన అధికారాన్ని సంప్రదించడానికి రిట్ అప్పీల్ తో పాటు రిట్ పిటిషన్ను ఉపసంహరించుకునే స్వేచ్ఛను కోరారు. తదనుగుణంగా అనుమతి లభించింది. అయితే I.D. No. 35 of 1998 లో హైదరాబాద్ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్-2 ఇచ్చిన తీర్పుపై ఎలాంటి ప్రభావం పడకుండా తుది దశకు చేరుకుంది. పిటిషనర్ నెంబరు 11, 13 & 14 మినహా ప్రస్తుత రిట్ పిటిషన్ లోని పిటిషనర్లు W.P. No. 18351 of 1999 లోని పిటిషనర్లు మరియు నాటి W.A.No. 152/2004 . అందువల్ల తుది దశకు చేరుకున్న ఇదే అంశాన్ని లేవనెత్తే హక్కు వారికి లేదు.

5. పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ ముందు మొదటి పిటిషనర్ ను సాక్షికంగా పరిశీలించి, ఆ తర్వాత అతని సాక్ష్యాధారాలను తొలగించారని పేర్కొన్నారు. హక్కుదారుల తరఫున Ex.W-1 నుండి W-193 వరకు మరియు ప్రతివాదుల తరఫున Ex.M-1 నుండి M-6 వరకు దాఖలు చేయబడ్డాయి. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947 లోని సెక్షన్ 2 (S) లేదా కర్మాగార చట్టం యొక్క సెక్షన్ 2 (E) కింద నిర్వచించిన విధంగా పిటిషనర్లు కార్మికుల నిర్వచనం పరిధిలోకి రారని, ప్రతివాదుల తరఫున సమర్పించిన డాక్యుమెంటరీ సాక్ష్యం స్పష్టంగా తెలియజేస్తుంది . అందువల్ల, వారు ఎటువంటి ఉపశమనానికి అర్హులు కాదు.

7. ఇరుపక్షాల వాదనలు మరియు ఇరుపక్షాల తరపున సమర్పించిన లిఖితపూర్వక సమర్పణలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న కేంద్ర ప్రభుత్వ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్, హైదరాబాదు, 24-9-2015 తేదీ నాడు అవార్డ్ ను ఆమోదించింది, ఇందులో పిటిషనర్లు అసిస్టెంట్ టెక్నికల్ ఆఫీసర్, టెక్నికల్ ఆఫీసర్, అసిస్టెంట్ వర్క్స్ ఇంజనీర్, కేంద్ర డిప్యూటీ ఇన్స్పెక్టర్ మరియు ఇన్స్పెక్టర్ కంట్రోల్, స్టోర్ కీపర్, శానిటరీ సూపర్ వైజర్ వారి పేర్కొన్న బ్యాండ్ కింద గ్రేడ్ పే VI సిపిసి రూ. 9300-34860 తో గ్రేడ్ పే రూ. 4200/- (గ్రేడ్ పే రూ. 4600/- డిప్యూటీ టెక్నికల్ ఆఫీసర్) మరియు డిప్యూటీ స్టోర్ కీపర్ మరియు ఫార్మసిస్ట్ రూ. 5200-20200 పే బ్యాండ్ లో,రూ.2800/- గ్రేడ్ పేతో ఫ్యాక్టరీ కార్మికులు సూపర్ వైజర్ వర్గంలోకి వస్తారు మరియు ప్రతివాదుల కర్మాగారం తయారీ ప్రక్రియలో వారి ఉద్యోగంకు అనుసంధానించబడిన పని స్వభావం కర్మాగారం చట్టంలోని సెక్షన్ 64 (1) లోని నిబంధనల ప్రకారం, వారు కార్మికులుగా అర్హత పొందరు. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947లోని సెక్షన్ 2(S) ప్రకారం కూడా వారు కార్మికుల నిర్వచనం కిందకు రారు. అందువల్ల, పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947 యొక్క సెక్షన్ 2 (k) కింద నిర్వచించిన విధంగా ఇది పారిశ్రామిక వివాదం కాదు మరియు ఓవర్ టైమ్ భత్యం దావా పారిశ్రామిక వివాద వర్గం కిందకు రాదు, ఇది వారి ఉద్యోగానికి సంబంధించి యజమాని మరియు ఉద్యోగి మధ్య వ్యత్యాసంగా పరిగణించబడుతుంది. ప్రత్యేక భత్యం ఇవ్వడానికి బదులుగా పిటిషనర్లకు కర్మాగార చట్టంలోని సెక్షన్ 59 కింద ఓవర్ టైమ్ భత్యం నిరాకరించడంలో యాజమాన్యం తీసుకున్న చర్య సమర్థనీయం, మరియు ఇక్కడ పిటిషనర్లు ఎటువంటి ఉపశమనానికి అర్హులు కాదని పేర్కొంది. 16-12-2015 నాటి నోటిఫికేషన్ ద్వారా ప్రచురించబడిన 24-9-2015 నాటి కేంద్ర ప్రభుత్వ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ యొక్క అవార్డ్ ఖచ్చితంగా చట్టబద్ధమైనది మరియు సమర్థనీయమైనది మరియు ఆర్టికల్ 226 కింద జోక్యం అవసరం లేదు.

8. పిటిషనర్లు కోరిన సెర్షియోరారీ రిట్ నిర్వహణ సాధ్యం కాదని పేర్కొంది. ప్రతివాది వాదనలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ I.D. No. 35 of 1998 లో ఇదే విధమైన, సమానమైన ఉపశమనం కోసం ఇదే విధమైన పారిశ్రామిక వివాదాన్ని లేవనెత్తబడి, ఇదే విధమైన ఒకే లాంటి ఉపశమనంను కోరగా, ఈ విచారణలో భాగస్వాములైన రిట్ పిటిషనర్లకు వ్యతిరేకంగా, రెస్–జుడికాటా ను అపాదించారు మరియు కోరిన విధంగా దావాదారులకు ఎటువంటి ఉపశమనం పొందటానికి అర్హత లేదని తీర్పు ఇచ్చారు.

12. I.D. No. 35 of 1998 లో హైదరాబాద్ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్–II, గతంలో ఇచ్చిన తీర్పు తుది దశకు చేరుకుందని, అదే పిటిషనర్లు దాఖలు చేసిన రిట్ పిటిషన్ కూడా తుది దశకు చేరుకుందని పేర్కొన్నారు. ఆ విధంగా 28–12–1998 తేదీ నాటి అవార్డు I.D. No. 35 of 1998 పిటిషనర్లకు కట్టుబడి ఉంది మరియు కర్మాగారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 2 (L) కింద వివాదాన్ని లేవనెత్తే ముసుగులో వారు ఇలాంటి వివాదాన్ని లేవనెత్తకుండా నిరోధించారు.

6. <u>ప్రస్తుత రిట్ పిటిషన్ కు మద్దతుగా దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్ లో పిటిషనర్లు పేర్కొన్న ఊహాగానాల ప్రకారం పిటిషనర్ల కేసు క్లుప్తంగా :</u>

a. ఇక్కడ పిటిషనర్లు ఓవర్ టైమ్ భత్యం (ఇకపై "ఒటిఎ" గా సూచిస్తారు) మరియు ప్రత్యేక భత్యం (ఇది నిర్ణీత మొత్తం) చెల్లింపుకు సంబంధించిన వివాదాన్ని లేవనెత్తారు. పిటిషనర్లు ఓవర్ టైమ్ పని చేసినప్పటికీ కర్మాగార చట్టంలోని సెక్షన్ 59 నిబంధనల ప్రకారం ఓటీఏ చెల్లింపు, దానికి బదులుగా పిటిషనర్లకు ప్రత్యేక భృతి నిరాకరించారు. ఆ విధంగా, ఈ విషయాన్ని పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం,

1947 కింద ఆలోచించి సయోధ్య కుదర్చడానికి యాజమాన్య యంత్రాంగానికి పంపారు, అక్కడ ప్రాంతీయ కార్మిక కమిషనర్ (కేంద్ర) సయోధ్య కుదర్చడానికి ప్రయత్నించారు.

b. అయితే, పిటిషనర్లు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం లేదా కర్మాగారాల చట్టం కింద అధికార పరిధిలోకి రారని, పిటిషనర్లు ఓవర్ టైమ్ భత్యం పొందడానికి అనర్హులని, సూపర్ వైజర్లు, వర్క్ మెన్ లు కాదని 3వ ప్రతివాది లిఖితపూర్వక సమర్పణ ద్వారా పేర్కొన్నారు. అలాగే, కార్మికుల సమూహాన్ని తయారీ ప్రక్రియలో నిమగ్నమైన పారిశ్రామిక సిబ్బందిగా వర్గీకరించారు మరియు పిటిషనర్లు ప్రాథమిక వేతనంగా గరిష్ట పరిమితి రూ.6800/- దాటారు, అందువల్ల, పిటిషనర్లు ఆర్థిక మంత్రిత్వ శాఖ సూచనల ప్రకారం ప్రత్యేక భత్యానికి మాత్రమే అర్హులు. ఆ తర్వాత రాజీ చర్యలు విఫలం అయినట్లు సమాచారం.

c. కేంద్ర ప్రభుత్వానికి రాజీ నివేదిక సమర్పించిన తరువాత, ప్రభుత్వం ఈ వివాదాన్ని తీర్పు కోసం ట్రిబ్యునల్ కు సూచించడం అవసరం అని భావించి తన ఉత్తర్వుల ద్వారా నెం.L-16011/01/2011-IR (DU) తేదీ 06.02.2012 న పంపింది.

అనంతరం పిటిషనర్లు కోరిన ఉపశమనానికి అనర్హులని పేర్కొంటూ తీర్పు వెలువరించింది. 3వ ప్రతివాది కర్మాగారం కనుక, 3వ ప్రతివాది కర్మాగారాల చట్టం యొక్క నిబంధనలకు అనుగుణంగా పనిచేయాల్సి ఉంటుంది మరియు అందువలన ప్రతి కర్మాగారం ద్వారా ప్రతి కార్మికుడికి విస్తరించాల్సిన అన్ని ప్రయోజనాలు విస్తరించబడ్డాయి.

d. పిటిషనర్ల వాదన ప్రకారం, కర్మాగారాల చట్టంలోని స్పష్టమైన నిబంధనలకు విరుద్ధంగా, పిటిషనర్లు కలిగి ఉన్న ఉద్యోగంకు వర్తింపచేసిన వేతన స్కేలులో ఒక నిర్దిష్ట దశకు చేరుకున్న తర్వాత, కర్మాగారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 59 యొక్క ప్రయోజనాన్ని పొందడం నిలిపివేయబడుతుందని పేర్కొంటూ

ప్రభుత్వం ఒక మెమోరాండం జారీ చేసింది. పిటిషనర్లకు సాధారణ రేటు కంటే రెట్టింపు ధరకు ఎలాంటి ఓవర్ టైమ్ భత్యం లభించదని, బదులుగా, ప్రత్యేక భత్యం ప్రయోజనం పరిమితం చేయబడుతుందని కర్మాగారం ద్వారా అధికారిక ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడ్డాయి మరియు ఇది 21.12.1968 తేదీ నాటి ఆర్థిక మంత్రిత్వ శాఖ ఉత్తర్వుల ప్రకారం జారీ చేయబడింది.

e. తదనంతరం, కేంద్ర ప్రభుత్వం 01.04.1998 న ఈ వివాదాన్ని ట్రిబ్యునల్ కు నివేదించింది, పిటిషనర్లు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 10 లోని నిబంధనల యోగ్యతల ఆధారంగా పరిష్కరించడానికి అభ్యర్థన చేసినప్పుడు, అలా వచ్చిన తప్పుదు నిర్ధారణ ఆధారంగా, పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ I.D No.35 of 1998 ను, 28.12.1998 తేదీ నాటి ఉత్తర్వుల ద్వారా కొట్టివేసింది. దీనితో వ్యధచెంది, W.P.No. 18351 of 1999 దాఖలు చేయబడింది, మరియు 21.04.2003 తేదీ నాడు ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడింది. పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ ఆమోదించిన అవార్డ్ ను సమర్థిస్తూ, తదనంతరం, W.P.No. 18351 of 1999 లో ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా Writ Appeal No. 152 of 2004 దాఖలు చేయబడింది, అక్కడ కర్మాగారాల చట్టం కింద సంబంధిత అధికారిని ఆశ్రయించడానికి అనుమతి ఇవ్వబడింది. దీంతో రిట్ అప్పీల్, రిట్ పిటిషన్లను, ఉపసంహరించుకున్నట్లు పిదప కొట్టివేయబడ్డాయి.

F. పిటిషనర్ వాదన ఏమనగా I.D No 7 of 2011 తేదీ 24.09.2015 నాటి అవార్డులో, ప్రశ్న యొక్క వివాదాన్ని మరియు తీర్పు కోసం చేసిన సూచనను కూడా అంగీకరించకుండా మరియు క్లైమెంట్స్ ఆధారపడిన వాదనలు మరియు తీర్పులను పూర్తిగా విస్మరించడం ద్వారా, ఫ్యాక్టరీల చట్టం యొక్క సెక్షన్ 59 కింద ఓవర్ టైమ్ ప్రత్యేక భత్యం తిరస్కరించడంలో ఫ్యాక్టరీ నిర్వహణ చర్య ప్రత్యేక భత్యం ఇవ్వడానికి బదులుగా చట్టం యొక్క సెక్షన్ 2 (ఇ) కింద నిర్వచించినట్లుగా ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న కార్మికులకు

ఎటువంటి ఉపశమనం లభించదని నిర్ధారించబడింది. 24.09.2015 నాటి తీర్పుతో బాధపడుతున్న ప్రస్తుత రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేయబడింది.

7. <u>పిటిషనర్ల తరఫున హాజరైన గౌరవ సీనియర్ న్యాయవాది ప్రధానంగా ఈ క్రింది సమర్పణలను ముందుంచారు :</u>

A. ఈ తీర్పు చట్టానికి వ్యతిరేకంగాను , సాక్ష్యములు మరియు కేసు యొక్క తీవ్రత, చట్టబద్ధంగా ఆమోదయోగ్యం కాదు.

B. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947 లోని సెక్షన్ 10 కింద ప్రభుత్వం చేసిన సూచనను ట్రిబ్యునల్ పరిగణలోకి తీసుకోలేదని ఈ తీర్పు నుండి స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. పిటిషనర్లు/హక్కుదారులు కార్మికులు కాదా అనే దానిపై, ఎటువంటి వివాదం లేదని పేర్కొనడానికి కేవలం సూచనను చదవడం సరిపోతుందని పేర్కొనడం అవసరం. చట్టంలోని **సెక్షన్ 2(1) కింద నిర్వచించిన కార్మికులకు** ఓవర్ టైమ్ భత్యంను నిరాకరించడంలో, దానికి బదులుగా వారికి ప్రత్యేక భత్యం ఇవ్వడంలో ఫ్యాక్టరీ యాజమాన్యం తీసుకున్న చర్య సమంజసమేనా అనే ప్రశ్న మాత్రమే ప్రస్తావించబడింది. అందువల్ల ఆరోపణలు **ఎదుర్కొంటున్న కార్మికులు ఓవర్ టైమ్ భత్యం కు అనర్హులని ట్రిబ్యునల్ తేల్చడం** చట్టరీత్యా ఆమోదయోగ్యం కాదు. అందువలన ఈ గౌరవనీయ న్యాయస్థానం తీసుకోవలసిన నిర్ధారణకు రాగల సూచనను కూడా ట్రిబ్యునల్ అర్థం చేసుకోలేదు. దీనిని దృష్టిలో ఉంచుకుని, ఈ తీర్పును రద్దు చేసే అవకాశం ఉంది.

C. అంతేగాక, ప్రస్తావనకు రాని అంశాన్ని ట్రిబ్యునల్ సక్రమంగా పరిశీలించలేకపోయింది. ఇలాంటి అంశంలోకి వెళ్లడం ద్వారా ట్రిబ్యునల్ సూచనలను మించి వెళ్లింది, ఇది తీర్పును దెబ్బతీస్తుందని అన్నారు. కర్మాగారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 2(e) ప్రకారం కార్మికులకు ఓవర్ టైమ్ భత్యం నిరాకరించడం చెల్లుబాటవుతుందా లేదా అని, సంబంధిత ప్రభుత్వం సెక్షన్ 10 **కింద** సూచించింది. ఆ పరిస్థితుల్లో

ట్రిబ్యునల్ విచారణ జరిపి పిటిషనర్లు కార్మికులుగా ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్నట్లు నిర్ధారణకు *వచ్చేది కాదు*. పిటిషనర్లు ఇచ్చిన అవార్డ్ ను రద్దు చేయడానికి ఇది తగిన కారణం .

D. పై అంశాలతో పాటు, అవార్డ్ ను చదివితే ట్రిబ్యునల్ వాస్తవాలను గానీ, ఆ రంగాన్ని శాసించే చట్టాన్ని గానీ సరిగా అర్థం చేసుకోలేదని అర్థమవుతుంది. అత్యంత ప్రభావంతో ఈ ప్రకటన చేయబడింది. దావాను తిరస్కరించే చర్యను సమర్థించడానికి ప్రతివాది అయిన కర్మాగారం, కర్మాగారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 64 పై ఆధారపడింది. ప్రయోజనాలు చెల్లుబాటు అయ్యే విధంగా తిరస్కరించగల పోస్టులకు సంబంధించి తగిన ప్రభుత్వం ఎటువంటి ప్రకటన లేదా నిర్వచనం ఇవ్వలేదని పిటిషనర్లు ఈ వాదనను వ్యతిరేకించారు. పిటిషనర్ల ఈ సమర్పణను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా, ట్రిబ్యునల్ ఈ వాదనను అంగీకరించింది. ప్రస్తుత కేసులోని వాస్తవాలను మాత్రమే పరిగణనలోకి తీసుకున్నట్లయితే, కర్మాగారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 59 యొక్క ప్రయోజనాలను పిటిషనర్లకు నిరాకరించడానికి ప్రతివాడి అయిన కర్మాగారానికి అధికారం కల్పించే వ్యక్తులు/ పోస్టుల నిర్వచనం లేదా ప్రకటనను సమర్పించాలని పట్టుబట్టాలి. అందువల్ల, ఈ అవార్డ్ యొక్క అభిప్రాయమును అన్వయించకపోవడం వల్ల చెల్లుబాటు కాదు మరియు ట్రిబ్యునల్ యొక్క అవార్డ్ ను న్యాయపరంగా సమీక్షించడానికి మరియు దానిని రద్దు చేయడానికి ఇది తగిన ఆధారం.

E. *పిటిషనర్లు తమ స్థితిగతులను వెల్లడించనప్పటికీ, వారు వాస్తవంగా ప్రతివాది అయిన కర్మాగారం యొక్క ఉద్యోగులుగా ఉన్నారని ఒప్పుకోవడం అనేది నిర్వివాదాంశంగా కనిపిస్తుంది.* పిటిషనర్లు ప్రతివాది అయిన కర్మాగారంలో కార్మికులు అనేది నిర్వివాద వాస్తవం. ప్రస్తుత కేసులో సంబంధిత ప్రభుత్వం అంటే కేంద్ర ప్రభుత్వం కూడా అదే విషయాన్ని అంగీకరించిందని, అందువల్ల

అంగీకరించిన వాస్తవాలను రుజువు చేయాల్సిన అవసరం లేదనే ప్రాథమిక సూత్రాన్ని ట్రిబ్యునల్ విస్మరించిందని అన్నారు. కర్మాగారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 2(e) ప్రకారం పిటిషనర్లు కార్మికులు అని సంబంధిత ప్రభుత్వం నిర్ధారణకు వచ్చినందున, ప్రతివాది అయిన కర్మాగారం లేదా ట్రిబ్యునల్ సందేహించలేదని, లేదా పిటిషనర్లు సెక్షన్ 2 (e) కింద నిర్వచించినట్లుగా కార్మికులు అనే వాస్తవమును ఋజువు చేయనందున, ఒకవేళ ఏ అంశాన్ని ప్రతివాదులు లేవనెత్తినప్పటికీ, తిరస్కరించబడే అవకాశం ఉంది. ట్రిబ్యునల్ అలా చేయకపోవడంలో తప్పు చేసింది, అందువల్ల ఈ అవార్డ్ లో గౌరవనీయ న్యాయస్థానం జోక్యం చేసుకోవాల్సి ఉంటుంది.

F. పిటిషనర్లు పర్యవేక్షకులు అనే వాదనకు మద్దతుగా ప్రతి స్థాయికి (అనుబంధంA) కేటాయించిన సాధారణ విధులు, బాధ్యతలు మరియు అధికారాలను, ప్రతివాదులు గుర్తించారు. సూచనలను దాటి వెళ్లడం ట్రిబ్యునల్ పరిధిలో లేదనే ప్రాథమిక వాదనకు పక్షపాతం చూపకుండా, పిటిషనర్లు కార్మికులు కాదా అనే అంశంపై ఎలాంటి చర్చ అయినా సూచనలకు అతీతంగా జరుగుతుందని, ఇది ఆమోదయోగ్యం కాదని, కేటాయించిన విధులను పర్యవేక్షకంగా పరిగణించలేమని, ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ, ఆ వ్యక్తి ఒక కార్మికుడు మరియు ఒటిఎకు అర్హుడు, అనుబంధం A లో విధులు మరియు బాధ్యతలను ఒక దశ వరకు కలిగి ఉంటాడు మరియు ప్రస్తుత వేతన స్కేల్ లో ఒక నిర్దిష్ట దశకు చేరుకున్న తరువాత దానికి అనర్హుడు అవుతాడు అనే తర్కానికి ఇది సమాధానం ఇవ్వదు. పిటిషనర్ల తరఫున దాఖలు చేసిన లిఖితపూర్వక వాదనల్లో స్పష్టంగా ప్రస్తావించినప్పటికీ పిటిషనర్ల తరఫున ట్రిబ్యునల్ ఈ వాదనను అంగీకరించలేదు. అందువల్ల, ట్రిబ్యునల్ యొక్క తీర్పు ఈ గౌరవనీయ న్యాయస్థానం పరిశీలనలో నిలబడదు మరియు దానిని కొట్టివేయడానికి మాత్రమే అర్హమైనది.

G. ప్రతివాది వాదనలలోని అసంబద్ధతను ఎత్తిచూపడానికి లిఖితపూర్వక వాదనలలో చేసిన వివరణాత్మక ప్రకటనను అర్థం చేసుకోవడంలో ట్రిబ్యునల్ తప్పు చేసింది. అనుబంధం A లో వివరించిన

విధంగా పదవిలో ఉండి విధులు నిర్వర్తించే వ్యక్తులు కొంతకాలం కార్మికుడిగా ఉండి, వారు నిర్వర్తించే విధులు మరియు బాధ్యతల్లో ఎటువంటి మార్పు లేకుండా కొంత కాలం తరువాత సూపర్ వైజర్ గా మారతారు. ఈ విషయాన్ని విపులంగా చెప్పాలంటే అసిస్టెంట్ టెక్నికల్ ఆఫీసర్ పోస్టుకు ఫోర్ మెన్ పోస్టు ఫీడర్ కేటగిరీ అని పేర్కొనడం అవసరం. ఊహాజనితంగా చెప్పాలంటే, మునుపటి పోస్టుకు జతచేయబడిన వేతన స్కేల్ 5,000 – 8,000.

H. *పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947 యొక్క సెక్షన్ 2 (కె) కింద నిర్వచించిన విధంగా పారిశ్రామిక వివాదం లేనందున పిటిషనర్లను సెక్షన్ 2 (s) కింద నిర్వచించినట్లుగా కార్మికులుగా పిలవరాదని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది, ఎందుకంటే, తక్షణ కేసు ఓవర్ టైం భత్యం దావాకు సంబంధించినది, ప్రధానంగా యజమాని మరియు ఉద్యోగుల మధ్య వారి ఉపాధి విషయంలో ఏదైనా వ్యత్యాసానికి సంబంధించినది పారిశ్రామిక వివాద వర్గంలోకి రాదు.* సముచిత గౌరవంతో చేసిన ఈ ప్రకటనకు ఏదైనా అర్థం ఉన్నట్లు కనిపించడం లేదు. ఈ ప్రకటన పాయింట్ నెంబర్ I పై ముగింపు మరియు అభిప్రాయము యొక్క అనువర్తనం లేదని ప్రదర్శించడానికి ఇంతకంటే ఎక్కువ ఏమీ అవసరం లేదు. పాక్షిక న్యాయ అధికారం వైపు నుండి అభిప్రాయమును వర్తింపజేయకపోవడం అనేది అధికారం ఆమోదించిన ఉత్తర్వును కలుషితం చేస్తుంది, అందువల్ల, తీర్పును రద్దు చేయడానికి బాధ్యత వహిస్తుంది మరియు పిటిషనర్లకు చెల్లించవలసిన బకాయి పడ్డ ప్రయోజనాలను విడుదల చేయమని 3వ ప్రతివాది కర్మాగారానికి ఆదేశం ఇవ్వాలి.

I) పాయింట్ నెం.II లో, కనుగొనడం కూడా చాలా అవ్యక్తంగా ఉంది మరియు ప్రస్తావనను నియంత్రించే వాస్తవాలు మరియు చట్టాన్ని విస్మరించకపోతే ఆమోదించబడేది కాదు. వేతన స్కేల్ లో ఒక నిర్దిష్ట దశకు చేరుకునే వరకు పిటిషనర్లకు ఓవర్ టైమ్ వేతనం ఇచ్చామని అంగీకరించిన వైఖరిని

అనుసరించి పిటిషనర్లు , కార్మికులు కాదని ఎవరి వాదన కాదు. పిటిషనర్లకు ఓవర్ టైమ్ భత్యం కూడా చెల్లించారు మరియు ఇది పిటిషనర్లు కర్మాగారం పాటించాల్సిన నిర్దేశిత పనిగంటలకు మించి పనిచేశారనే నిర్ధారణకు దారితీస్తుంది. ఈ వాస్తవమైన మరియు అంగీకరించబడిన స్థితిలో, పిటిషనర్లు లేదా కార్మికులు ఎవరూ ఆ కోణంలో ప్రతివాది నిర్వహణలో వారి నిజమైన స్థితిని వెల్లడించలేదు లేదా వారు అదనపు ఓవర్ టైం కోసం వారి స్వంత అదనపు పని వ్యవధిని పేర్కొనలేదు, లేదా **సూచన యొక్క ఏ కారణం సూచించిన** సమస్య న్యాయనిర్ణయం చేయబడిన సాధారణ పద్ధతిలో మాట్లాడదు.

j. ట్రిబ్యునల్ చేసిన పై ప్రకటన సూచనపై అప్పీలులో కూర్చోవడానికి సమానం. ప్రతివాది కర్మాగారం ప్రశ్నించలేదని, సూచన యొక్క ఆవశ్యకతను లేదా ఇతరత్రా పరీక్షించడానికి ట్రిబ్యునల్ తన అధికార పరిధిని ఉపయోగించజాలదని పేర్కొనడం సరికాదు. పారిశ్రామిక వివాదం యొక్క వివరణకు సమాధానం ఇచ్చే యజమాని మరియు ఉద్యోగి మధ్య వివాదం ఉందని తగిన ప్రభుత్వం ఒక నిర్ణయానికి వచ్చిన తరువాత, సూచన నుండి తన అధికార పరిధిని పొందిన ట్రిబ్యునల్ అవార్డు లో పేర్కొన్న అంశాలను దాటి వెళ్లడానికి వీల్లేదు మరియు అవార్డ్ లో ఉపయోగించిన భాష, వివాదంలో అవార్డ్ ఇవ్వడానికి బదులుగా సూచనను పరీక్షిస్తోందని ఏ సహేతుకమైన వ్యక్తిని భావించేలా చేస్తుంది మరియు ఇది ట్రిబ్యునల్ కు చట్టబద్ధంగా హద్దులు దాటి ఉంటుంది.

k. కేంద్ర అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ట్రిబ్యునల్ సహా ట్రిబ్యునళ్లు ఇచ్చిన ఆదేశాల్లో కొన్నింటిని హైకోర్టులు, సుప్రీంకోర్టు కూడా ధృవీకరించాయి. ట్రిబ్యునల్ కనీసం వాటిని గమనించి, నమోదు చేసి, వాస్తవాలపై లేదా చట్టంలో వేరు చేయగలిగితే వాటిని వేరు చేయడానికి ప్రయత్నించాలి. దురదృష్టవశాత్తూ ట్రిబ్యునల్ పిటిషనర్లు ఇచ్చిన ఆదేశాలను, తీర్పులను కూడా ప్రస్తావించలేదు. ట్రిబ్యునల్ ఆ తీర్పులను వేరు చేయడానికి చట్టపరంగా ఆమోదయోగ్యమైన ఆధారాలను కనుగొనలేదని స్పష్టమైన నిర్ధారణకు రావచ్చు.

అందువల్ల, ఆధారపడిన తీర్పులు, ఆదేశాలను మాత్రమే పాటించి ఉంటే ఇక్కడ ఆక్షేపించబడిన అవార్డును ఆమోదించలేము. ఈ రుగ్మతను ఈ గౌరవ న్యాయస్థానం సరిదిద్దాల్సిన బాధ్యత ఉంది.

L. ట్రిబ్యునల్ అంగీకరించిన స్థితిని పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో విఫలమైంది; అది తన అధికార పరిధిని దాటి వ్యవహరించింది; వచ్చిన తీర్మానాలు ప్రతికూలమైనవి అని పిలవబడవు ; ఆధారపడిన తీర్పులను సూచించడాన్ని కూడా విస్మరించడం, ఇక్కడ ఆక్షేపించబడిన అవార్డ్ లో జోక్యం చేసుకున్నందుకు పిటిషనర్లు ఒక ప్రాథమిక కేసును రూపొందించారని నిర్ధారిస్తుంది. పిటిషనర్లు సౌలభ్యం యొక్క సమతుల్యతకు అర్హులైన ప్రయోజనాన్ని పిటిషనర్లు తిరస్కరించారు అనే వాస్తవం పిటిషనర్లకు అనుకూలంగా ఉంది. ఏ విధంగానైనా రిట్ పిటిషన్ యొక్క ముందస్తు విచారణకు హామీ ఇస్తుంది.

8. హైదరాబాద్ లోని కేంద్ర ప్రభుత్వ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ కమ్ లేబర్ కోర్టు I.D.No.7 of 2012 లో ఇచ్చిన 24.09.2015 తేదీ నాటి తీర్పును, ముఖ్యంగా పేరా నెంబర్ 19, 20, 21లను ఈ క్రింది విధంగా ఇక్కడ పొందుపరిచారు:

19. ఇరుపక్షాల వాదనలు, రికార్డుల్లో పొందుపరిచిన అంశాలను పరిశీలిస్తే, పిటిషనర్లు ఓవర్ టైమ్ భత్యం కోసం దావా చేసుకునేందుకు ఈ కేసులో కార్మికులుగా తమను తాము నిరూపించుకున్నారని నేను కనుగొన్నాను. కర్మాగారాల చట్టం, 1948లోని సెక్షన్ 64(1) మినహాయింపు నియమాలను రూపొందించడానికి రాష్ట్రానికి అధికారం ఇస్తుందని అంగీకరించబడిన వాస్తవం.

" రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పర్యవేక్షణ పదవుల్లో ఉన్న వ్యక్తిని నిర్వచిస్తూ నిబంధనలు రూపొందించవచ్చు. మరియు ఈ అధ్యాయంలోని నిబంధనలు మినహా, సెక్షన్ 66 లోని సబ్ సెక్షన్ (1) లోని క్లాజ్ (బి) మరియు ఆ ఉప-సెక్షన్ యొక్క నిబంధనలు అలా నిర్వచించబడిన (లేదా ప్రకటించిన) ఏ వ్యక్తికి వర్తించవు:

[అయితే, అలా నిర్వచించబడిన లేదా ప్రకటించబడిన ఏ వ్యక్తి అయినా, అటువంటి వ్యక్తి యొక్క సాధారణ వేతనాల రేటు (వేతనాల చెల్లింపు చట్టం, 1936 యొక్క సెక్షన్ 1 లోని సబ్ సెక్షన్ (6) లో పేర్కొన్న వేతన పరిమితిని మించకపోతే (1935 యొక్క 4) కాలానుగుణంగా సవరించబడిన

విధంగా),1987 నుండి అమలులోకి వచ్చే కర్మాగారాల (సవరణ) చట్టం 1987 ప్రకారం, సెక్షన్ 59 కింద ఓవర్ టైమ్ పనికి సంబంధించి, అదనపు వేతనాలకు అర్హులు. "నెలకు ఏడువందల యాభై రూపాయలు మించదు."

వేతనాల చెల్లింపు చట్టం, 1936లోని సెక్షన్ 1లోని సబ్ సెక్షన్ (6)లో పేర్కొన్న విధంగా అటువంటి వ్యక్తి యొక్క సాధారణ వేతనాల రేటు వేతన పరిమితిని మించితే, అలా నిర్వచించబడిన లేదా ప్రకటించిన వ్యక్తి చట్టంలోని సెక్షన్ 59 కింద ఓవర్ టైమ్ పనికి సంబంధించి అదనపు వేతనాలకు అర్హులు కాదనే నిబంధన స్పష్టంగా కానీ ప్రతికూలంగా సూచిస్తుంది. 'వేతనాలు' అనే పదం యొక్క నిర్వచనం చాలా సమగ్రమైనది మరియు ఇది భత్యాలను కూడా దాని పరిధిలోకి తీసుకుంటుంది [1993 (3) ALT 55 (NRC)].

20. ప్రస్తుత కేసులో, పిటిషనర్లు తమ స్థాయిని వెల్లడించనప్పటికీ, వారు వాస్తవంగా ప్రతివాది యొక్క ఉద్యోగులు అని వారు అంగీకరించినట్లే అని నిర్వివాదాంశంగా కనిపిస్తుంది. పిటిషనర్లందరూ అసిస్టెంట్ టెక్నికల్ ఆఫీసర్, టెక్నికల్ ఆఫీసర్, అసిస్టెంట్ వర్క్స్ ఇంజనీర్లు, , డిప్యూటీ ఇన్స్పెక్టర్ సెంట్రల్ మరియు ఇన్స్పెక్టర్ కంట్రోల్, స్టోర్ కీపర్ మరియు శానిటరీ సూపర్ వైజర్, క్యాంటీన్ కేడర్ల కింద ఉన్నవారు ప్రతివా అయిన కర్మాగారపు ఉద్యోగులు. వారి నిర్దిష్ట బ్యాండ్ కింద స్థూల వేతనం 6వ CPC- రూ.9300 - 34860 స్థూల వేతనం, రూ.4200/- స్థూల వేతనం మినహా రూ. 4.600 కోసం (b) డిప్యూటీ టెక్నికల్ ఆఫీసర్, మిగిలిన ఉద్యోగుల మాదిరిగానే స్టోర్స్ కీపర్ మరియు ఫార్మసిస్ట్ వారి వేతనం, బ్యాండ్ కింద Rs. 5200-20200 స్థూల వేతనం, Rs.2800/- డిప్యూటీ క్యాడర్ పరిధిలోకి వస్తారు. ఈ స్థాయిల కింద ఉన్న ఉద్యోగులు వారి సాధారణ విధులు, బాధ్యతలు మరియు ప్రతి స్థాయికి కేటాయించిన విధులు (అనుబంధం ఎ) ప్రకారం వారి ఉద్యోగ స్థాయికి యొక్క నిర్వహణకు జతచేయబడతారు. వారిని, సూపర్ వైజర్ (గ్రూప్ సి మరియు నాన్ గెజిటెడ్ స్థాపన) అని పిలుస్తారు. అనుబంధం A ప్రకారం ప్రతి స్థాయికి కేటాయించిన వారి విధుల స్వభావం వారి అధిక బాధ్యతల

విధులను నిర్వర్తించడం వల్ల వారిని కార్మికులుగా వర్గీకరించలేదని సూచిస్తుంది. ప్రస్తుతం, పిటిషనర్లు ప్రతివాది కర్మాగారం యొక్క ఉద్యోగులు, వారు పైన పేర్కొన్న స్థాయిలలో (అనుబంధం A) కిందకు వచ్చిన తరువాత, సూపర్ వైజర్ (గ్రూప్ సి మరియు నాన్ గెజిటెడ్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్) హోదాను పొందారు, మరియు SPP ప్రతివాది యొక్క కర్మాగారం యొక్క తయారీ ప్రక్రియకు యాదృచ్ఛికంగా కూడా వారి ఉద్యోగానికి జతచేయబడిన వారి విధుల స్వభావం వారిని కార్మికులుగా అర్హత పొందరు, ఎందుకంటే కర్మాగారాల చట్టం, 1948 లోని సెక్షన్ 64 (1) యొక్క నిబంధన ప్రకారం ఇది చెల్లుబాటు కాదు. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947 లోని సెక్.2 (s) కింద నిర్వచించిన విధంగా పిటిషనర్లు కార్మికులుగా పరిగణించబడరు, ఎందుకంటే పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947 లోని సెక్షన్ 2 (k) కింద నిర్వచించిన విధంగా ఇందులో పారిశ్రామిక వివాదం లేదు, ఎందుకంటే ఓవర్ టైం భత్యం దావాకు సంబంధించిన తక్షణ కేసు పారిశ్రామిక వివాదం యొక్క వర్గం క్రిందకు రాదు, ప్రధానంగా యజమాని మరియు ఉద్యోగుల మధ్య వారి ఉపాధి విషయంలో ఏదైనా వ్యత్యాసానికి సంబంధించినది.

21. **పాయింట్ నెం II** : పిటిషనర్ కార్మికులు ఏదైనా ఉపశమనానికి అర్హులా?

ఈ సమయంలో కర్మాగారాల చట్టం, 1948 లోని 2(l) ప్రకారం "కార్మికులు" అనే పదం యొక్క స్వభావం మరియు అర్థంలో పిటిషనర్లు తమను తాము కార్మికులుగా రుజువు చేయబడ్డారని గమనించబడింది. దాని సాధారణ పరిభాషలో 'కార్మికుడు' అనే పదం, తయారీ ప్రక్రియ, శుభ్రపరచడం, తయారీ ప్రక్రియ కోసం ఉపయోగించే యంత్రాలు లేదా ప్రాంగణంలోని ఏదైనా భాగం లేదా తయారీ ప్రక్రియ లేదా తయారీ ప్రక్రియ యొక్క అంశంతో అనుబంధించబడిన ఏ ఇతర రకమైన పని కేటాయించబడిన వారిని సూచిస్తుంది. ఆ కోణంలో పిటిషనర్లు లేదా కార్మికులు ఎవరూ ప్రతివాది నిర్వహణ కింద వారి ప్రస్తుత స్థాయిని వెల్లడించరని లేదా అదనపు ఓవర్ టైం కోసం వారి స్వంత అదనపు పని వ్యవధిని లేదా సూచనకు ఎటువంటి కారణాన్ని పేర్కొనలేదని గమనించడం సహేతుకమైనది.

అటువంటి పరిస్థితులలో, పిటిషనర్ల కేసు చాలా అస్పష్టంగా మరియు అసమంజసమైనదని స్పష్టమవుతుంది. అందువల్ల, పిటిషనర్లు ఎటువంటి ఉపశమనానికి అర్హులు కారు.

<u>చర్చ మరియు ముగింపు:</u>

9. రికార్డులను పరిశీలిస్తే భారత ప్రభుత్వం, కార్మిక మంత్రిత్వ శాఖ 06.02.2012 తేదీ నాటి ఉత్తర్వుల ద్వారా ఈ వివాదాన్ని ఉత్తర్వు కోసం కేంద్ర ప్రభుత్వ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్, లేబర్ కోర్టు, హైదరాబాద్ కు పంపింది.

కర్మాగారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 2(e) కింద నిర్వచించిన కార్మికులకు కర్మాగారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 59 కింద ఓవర్ టైమ్ భత్యం నిరాకరించడానికి బదులుగా వారికి ప్రత్యేక భత్యం ఇవ్వడంలో హైదరాబాద్ లోని సెక్యూరిటీ ప్రింటింగ్ ప్రెస్ యాజమాన్యం చర్య సమర్థనీయమేనా.

ఈ కార్మికులకు ఎలాంటి ఉపశమనం లభిస్తుంది?

ఈ సూచనలు అందుకున్న పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ ఈ సూచనను **ID No.7 of 2011** గా నమోదు చేసింది మరియు రిట్ పిటిషనర్లు మరియు మరో ఐదుగురు కర్మాగారాల చట్టం యొక్క సెక్షన్ 59 ప్రకారం ఓవర్ టైం భత్యంకు అర్హులు అని వాదిస్తూ క్లెయిమ్ స్టేట్ మెంట్ దాఖలు చేశారు. పిటిషనర్ల కేసు చట్టపరంగా లేదా కేసు వాస్తవాల ఆధారంగా మనుగడ పొందలేదని ప్రతివాదులు లిఖితపూర్వక ప్రకటనను దాఖలు చేశారు.

10. <u>రికార్డు ఇంకనూ ఈ క్రింది విధంగా సూచిస్తుంది:</u>

i. పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్–II ముందు రిట్ పిటిషనర్లు, దావాదారులు గ్రూప్–సిలోని సూపర్ వైజర్ల కేటగిరీలో ఉన్నారని, అందువల్ల వారు కర్మాగారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 59 ప్రకారం ఓవర్ టైమ్ భత్యం పొందడానికి అర్హులు కాదని, అందువల్ల ఎలాంటి పరిమితి లేకుండా ఓవర్ టైమ్ భత్యం కోసం వారి దావాను కొన సాగించబడదని ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్–2 ముందు ప్రతివాది నెం.2, 3 దాఖలు చేసిన లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలంలోని నిర్దిష్ట వాదన.

ii. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947లోని సెక్షన్ 2(s) లేదా కర్మాగారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 2(e) ప్రకారం పిటిషనర్లు కార్మికుల నిర్వచనం పరిధిలోకి రారని, ఇదే పిటిషనర్లు గతంలో ఒక సందర్భంలో పారిశ్రామిక వివాదాన్ని లేవనెత్తారని, అదే పిటిషనర్లు 1998 పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ – II కేసు లో I.D.No.35 of 1998గా పేర్కొన్నారని ప్రతివాదులు పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్–II హైదరాబాద్ ముందు వాదించారు. పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ – II, యొక్క 28.12.1998 తేదీ నాటి తన అవార్డ్ ద్వారా, అందులోని పిటిషనర్లకు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం కింద లేదా కర్మాగారాల చట్టం కింద వివాదాన్ని లేవనెత్తే అర్హత లేదని, అందువల్ల వారు కర్మాగారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 59 ప్రకారం ఓవర్ టైమ్ భత్యం కోసం దావా వేయలేరని, అందువల్ల పిటిషనర్లు ఎటువంటి ఉపశమనం పొందడానికి అర్హులు కాదని పేర్కొంది.

iii. హైదరాబాద్ లోని పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్– II ఇచ్చిన అవార్డ్ W.P.No.18351 of 1999 లో సవాలు చేయగా, 21.04.2003 తేదీ నాటి ఉత్తర్వుల ద్వారా పిటిషనర్లు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, కర్మాగారాల చట్టం, కింద దాఖలైన W.A.No.152 of 2004 ను, 11.11.2009 తేదీ నాటి ఉత్తర్వుల ద్వారా ఉపసంహరించుకున్నట్లు కొట్టివేయబడింది. అందువల్ల తుది దశకు చేరుకున్న ఇదే అంశాన్ని లేవనెత్తే హక్కు వారికి లేదు.

iv. పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ 24.09.2015 తేదీ నాటి I.D.No.7 of 2012 లో పిటిషనర్ మరియు 3వ ప్రతివాదికి వ్యతిరేకంగా మరో 32 మంది దాఖలు చేసిన అవార్డ్ లో పిటిషనర్లు ఎటువంటి ఉపశమనానికి అర్హులు కాదని చాలా స్పష్టంగా పేర్కొన్నారు మరియు ఈ అవార్డు యొక్క పేరా నెంబర్ 19, 20, మరియు 21 (పైన సూచించబడింది మరియు సంగ్రహించబడింది) ప్రకారం పిటిషనర్లు వాస్తవంగా ప్రతివాదిగా వారి ప్రతివాది కర్మాగారం లో ఉద్యోగులు మరియు సూపర్ వైజర్లు వారి హోదాను పొందారని మరియు పిటిషనర్లు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947లోని సెక్షన్ 2(k) ప్రకారం నిర్వచించిన విధంగా పారిశ్రామిక వివాదం లేనందున పిటిషనర్లు కార్మికులుగా పరిగణించబడరు, ఎందుకంటే ప్రస్తుత కేసులో దావా ఓవర్ టైం భత్యం కోసం మరియు పిటిషనర్ల కేసు చాలా అస్పష్టంగా మరియు అసమంజసమైనదని మరియు అందువల్ల పిటిషనర్లు ఎటువంటి ఉపశమనానికి అర్హులు కాదని చాలా స్పష్టంగా గమనించారు.

11. పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ రికార్డులో ఉన్న అన్ని సాక్ష్యాధారాలను పరిగణనలోకి తీసుకుందని, వాటిని పరిశీలించిన తర్వాత వివరణాత్మకమైన హేతుబద్ధమైన ఉత్తర్వులతో పిటిషనర్లకు ఉపశమనం కలిగించిందని, ఇందులో ఈ కోర్టు జోక్యం చేసుకోవాల్సిన అవసరం లేదని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది.

12. పరిగణనలోకి తీసుకుంటే :

i. పైన పేర్కొన్న , కేసు యొక్క వాస్తవ పరిస్థితులు..

ii. 28.12.1998 తేదీ నాటి I.D.No.35 of 1998 లో పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ – II, హైదరాబాద్ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను పరిగణనలోకి తీసుకుని,

ii. W.P.No.18351 of 1999 లో జారీ చేసిన 21.04.2003 తేదీ నాటి ఉత్తర్వులను, 2004 నాటి W.A.No.152 of 2004లో జారీ చేసిన 11.11.2009 తేదీ నాటి ఉత్తర్వులను పరిగణనలోకి తీసుకుని,

iv. 24.09.2015 నాటి, I.D.No.7 of 2012 లో సవివరంగా మాట్లాడే హేతుబద్ధమైన ఉత్తర్వును పరిగణనలోకి తీసుకొని,

v. పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్–II, హైదరాబాద్ అవార్డును పరిగణనలోకి తీసుకుని I.D.No.35 of 1998 లో తుది అంకానికి చేరుకుంది మరియు రికార్డులో ఉన్న వాస్తవాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొని, పిటిషనర్ నెం.11,13 మరియు 14 లు మినహా, W.P.No.18351 of 1999 లో పేర్కొన్న ఇతర పిటిషనర్లు మరియు W.A.No.152 of 2004 లోని అప్పీలుదారులు, ఇది కొట్టివేయబడి,

vi. ప్రస్తుత రిట్ పిటిషన్ లో పేర్కొన్న విధంగా పిటిషనర్లు ఉపశమనం పొందడానికి అర్హులు కాదని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది.

దీని ప్రకారం ప్రస్తుత రిట్ పిటిషన్ కొట్టివేయబడింది.

అయితే, ఖర్చులకు సంబంధించి ఎలాంటి ఉత్తర్వులు లేవు.

ఈ రిట్ పిటిషన్ లో ఇతర పిటిషన్లు ఏవైనా పెండింగ్ లో ఉంటే అవి ముగించబడ్డాయి .

★★★